

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 677/2021
07.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Дреноваковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Дреноваковића, адвоката Душка Вилотијевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 1/19 од 24.11.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 172/21 од 15.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Дреноваковића, адвоката Душка Вилотијевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 1/19 од 24.11.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 172/21 од 15.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 1/19 од 24.11.2020. године окривљени Милан Дреноваковић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, која ће се извршити по правноснажности пресуде, а у коју се окривљеном урачунава време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора, све према изреци правноснажне пресуде.

На основу члана 246. став 7. у вези члана 87. Кривичног законика окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела, ближе наведених у изреци правноснажне пресуде, који су од окривљеног одузети по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац од 09.07.2018. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка – одбране налаза вештака износ од 8.049,57 динара, а ВЈТ у Крагујевцу на име трошкова кривичног поступка износ од 87.142,80 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 172/21 од 15.04.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног Милана Дреноваковића, адвоката Душка Вилотијевића и првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Милана Дреноваковића, адвокат Душко Вилотијевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 74. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Дреноваковића, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је правноснажна осуђујућа пресуда, у смислу члана 16. став 1. и 84. ЗКП, заснована на незаконитом доказу. Као такав доказ, бранилац означава записник о саслушању окривљеног сачињен у истражном поступку пред ВЈТ у Крагујевцу Кти 28/18 од 10.07.2018. године, на ком записнику је окривљени изјавио да у свему остаје при одбрани коју је дао на записнику о саслушању окривљеног пред ПУ Крагујевац од 09.07.2018. године, а који је правноснажном судском одлуком издвојен из списка предмета, као незаконит доказ, због чега, према наводима браниоца, ни одбрана окривљеног дата пред јавним тужиоцем, није правно релевантна.

Исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд, је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде Кж1 172/21 од 15.04.2021. године је дао јасне и довољне разлоге за свој став да наведени записник, чију законитост оспорава бранилац, представља законит доказ на коме се може заснивати судска одлука (страна 3., шести и седми став и страна 4. први став другостепене пресуде), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује, налазећи да је саслушање осумњиченог пред ВЈТ у Крагујевцу дана 10.07.2018. године обављено у свему у складу са одредбама процесног закона уз претходна упозорења и поуке окривљеног о правима која има у кривичном поступку, у смислу одредби члана 69. став 1., 68. став 1. и 74. ЗКП и обавештење осумњиченог о кривичном делу које му је стављено на терет и да су у конкретном случају, процесне гаранције у смислу одредаба члана 85. став 2, 3. и 4. ЗКП, биле испуњене, што је и окривљени потврдио потписивањем записника о саслушању, без примедби.

Код напред наведеног, Врховни касациони суд налази да окривљеном у предметном кривичном поступку, у коме му је на терет стављено извршење кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је прописана обавезна одбрана у смислу члана 74. тачка 2) ЗКП, није повређено право на одбрану, односно није повређена одредба члана 74. ЗКП, на коју указује бранилац у поднетом захтеву, јер је окривљени приликом првог саслушања, пред ВЈТ у Крагујевцу, имао браниоца по службеној дужности – адвоката Марка Петровића, који му је, обзиром да окривљени није ангажовао браниоца, постављен решењем А 334/18 од 10.07.2018. године. При томе је без значаја навод браниоца адвоката Душка Вилотијевића - да је на записнику о саслушању окривљеног пред ВЈТ био присутан исти бранилац по службеној дужности, као и на записнику сачињеном пред ПУ Крагујевац, који је издвојен из списка као незаконит доказ, који је при томе окривљеном постављен пре него што је окривљени поучен својим правима.

Наиме, окривљени је, након упозорења датих у смислу члана 69. став 1. ЗКП имао могућност да се изјасни да ли приликом саслушања пред ВЈТ прихвата постављеног му браниоца, стога по оцени Врховног касационог суда, изричита изјава окривљеног - да прихвата за свог браниоца адвоката Марка Петровића, представља прихватање постављеног браниоца у тој фази поступка који је према њему покренут, као осумњиченом лицу, због кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика.

Како је, приликом саслушања окривљеног пред ВЈТ у Крагујевцу дана 10.07.2018. године поступљено у свему сагласно одредбама ЗКП, Врховни касациони суд налази да правоснажним пресудама нису учињене повреде закона из члана 74. и 438. став 2. тачка 1) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Дреноваковића.

Осталим наводима захтева бранилац истиче да другостепени суд није узео у обзир све жалбене наводе, чиме указује на повреду члана 460. ЗКП, као и да је бранилац по службеној дужности постављен мимо редоследа са списка адвоката који доставља надлежна адвокатска комора, што представља повреду одредбе члана 76. став 1. ЗКП. Међутим, обзиром да повреде наведених одредаба не представљају законске разлоге због којих окривљени путем браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, сходно члану 485. став 4. ЗКП који прописује због којих повреда тога законика се може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у разматрање и оцену истих, није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић